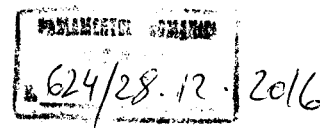

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

2409
19.12.2016

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă privind transmiterea unui bun imobil – teren din domeniul public al statului și din administrarea Universității de Științe Agricole și Medicină Veterinară a Banatului „Regele Mihai I al României” din Timișoara în domeniul privat al statului și în proprietatea Universității de Științe Agricole și Medicină Veterinară a Banatului „Regele Mihai I al României” din Timișoara, județul Timiș*, inițiată de domnul deputat PSD Ioan Munteanu împreună cu un grup de parlamentari PSD, PNL, ALDE, UNPR (Bp. 433/2016).

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare transmiterea unui teren în suprafață de 1341,296 hectare din domeniul public al statului și din administrarea Universității de Științe Agricole și Medicină Veterinară a Banatului „Regele Mihai I al României” din Timișoara, în domeniul privat al statului și în proprietatea Universității de Științe Agricole și Medicină Veterinară a Banatului „Regele Mihai I al României” din Timișoara, județul Timiș, în vederea realizării obiectivului privind activitatea de învățământ superior în domeniul agricol, derogându-se de la

art. 10 alin. (2) din *Legea nr. 213/1998¹ privind bunurile proprietatea publică, cu modificările și completările ulterioare*.

Totodată, inițiativa legislativă prevede interdicția de a se schimba destinația terenului ce face obiectul de reglementare al propunerii legislative.

II. Observații

1. Precizăm că „*terenurile institutelor și stațiunilor de cercetări științifice și ale unităților de învățământ agricol și silvic, destinate cercetării și producerii de semințe și de material săditor din categoriile biologice și de animale de rasă;*” fac parte din domeniul public al statului, potrivit pct. 5 al Secțiunii I din *Lista cuprinzând unele bunuri care alcătuiesc domeniul public al statului și al unităților administrativ-teritoriale* din Anexa la *Legea nr. 213/1998*.

Totodată, potrivit prevederilor art. 46 alin. (1) din *Legea nr. 45/2009 privind organizarea și funcționarea Academiei de Științe Agricole și Silvicultură „Gheorghe Ionescu-Șișești” și a sistemului de cercetare-dezvoltare din domeniile agriculturii, silviculturii și industriei alimentare, cu modificările și completările ulterioare*, „*Terenurile aflate în administrarea unităților și instituțiilor de cercetare-dezvoltare din domeniul agricol și cele aflate în administrarea instituțiilor de învățământ superior de stat rămân în continuare în administrarea acestora și nu pot fi scoase din proprietatea publică și din administrare decât prin lege, cu excepția terenurilor retrocedate potrivit legii*”.

2. Referitor la soluția propusă de inițiatori, menționăm că, în jurisprudența constantă a Curții Constituționale, s-a statuat în sensul în care „*legea*”, ca act juridic al Parlamentului, reglementează relații sociale generale, fiind, prin esența și finalitatea ei constituțională, un act cu aplicabilitate generală.

Or, în măsura în care domeniul de incidență a reglementării este determinat concret, dată fiind rațiunea *intuitu personae* a reglementării, aceasta are caracter individual, ea fiind concepută, nu pentru a fi aplicată

¹ „Art. 10 - (2) *Trecerea din domeniul public în domeniul privat se face, după caz, prin hotărâre a Guvernului, a consiliului județean, respectiv a Consiliului General al Municipiului București sau a consiliului local, dacă prin Constituție sau prin lege nu se dispune altfel*”.

unui număr nedeterminat de cazuri concrete, în funcție de încadrarea lor în ipoteza normei, ci, *de plano*, într-un singur caz, prestabilit fără echivoc².

Astfel, pot fi incidente considerentele instanței de contencios constituțional din perspectiva actului cu caracter individual, Curtea Constituțională statuând următoarele: „*Chiar în absența unei prevederi prohibitive exprese, este de principiu că legea are, de regulă, caracter normativ, natura primară a reglementărilor pe care le conține fiind dificil de conciliat cu aplicarea acestora la un caz sau la cazuri individuale. (...) Or, în măsura în care domeniul de incidență al reglementării este astfel determinat, aceasta are caracter individual, ea fiind concepută nu pentru a fi aplicată unui număr nedeterminat de cazuri concrete, în funcție de încadrarea lor în ipoteza normei, ci, de plano, într-un singur caz prestabilit fără echivoc. (...) Fără îndoială, este dreptul legiuitorului de a reglementa anumite domenii particulare într-un mod diferit de cel utilizat în cadrul reglementării cu caracter general sau, altfel spus, de a deroga de la dreptul comun, procedeu la care, de altfel, s-a mai apelat în această materie. [...] În ipoteza în care, însă, reglementarea specială, diferită de cea constitutivă de drept comun, are caracter individual, fiind adoptată intuitu personae, ea încetează de a mai avea legitimitate, dobândind caracter discriminatoriu și, prin aceasta, neconstituțional. (...)*”³.

3. Semnalăm faptul că, măsurile propuse la **art.1** din inițiativa legislativă, referitoare la schimbarea regimului juridic al bunului, în sensul că acesta este transmis „*în domeniul privat al statului și în proprietatea Universității de Științe Agricole și Medicină Veterinară a Banatului „Regele Mihai I al României”, din Timișoara*”, sunt lipsite de claritate și previzibilitate, criterii ce trebuie îndeplinite conform normelor de tehnică legislativă, existând posibilitatea apariției unor dificultăți în aplicare.

În acest sens, Curtea Constituțională a statuat, prin *Decizia nr. 26/2012 referitoare la obiecția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (2), art. 49 alin. (2), art. 54 și art. 56 din Legea privind amplasarea și autorizarea mijloacelor de publicitate*, că, „*În ceea ce privește aspectele referitoare la criteriile de claritate, precizie, previzibilitate și predictibilitate pe care un text de lege trebuie să le îndeplinească, Curtea constată că autoritatea legiuitoare, Parlamentul sau Guvernul, după caz, are obligația de a edicta norme care să respecte trăsăturile mai sus arătate. Referitor la aceste cerințe, Curtea Europeană*

² A se vedea *Decizia Curții Constituționale nr. 600/2005 cu privire la constituționalitatea Legii pentru reglementarea situației juridice a unor bunuri care au aparținut fostului suveran al României, Mihai I*, *Decizia Curții Constituționale nr. 970/2007 referitoare la sesizarea asupra neconstituționalității Legii privind atribuirea unei locuințe generalului în retragere Marin Lungu sau Decizia Curții Constituționale nr. 494/2013 cu privire la obiecția de neconstituționalitate a Legii privind aprobarea Memorandumului de înțelegere încheiat între statul român și The Rompetrol Group N.V.*, semnat la București la 15 februarie 2013.

³ A se vedea *Decizia Curții Constituționale nr. 600/2005*.

a Drepturilor Omului s-a pronunțat în mod constant, statuând că o normă este previzibilă numai atunci când este redactată cu suficientă precizie, în așa fel încât să permită oricărei persoane - care, la nevoie, poate apela la consultanță de specialitate - să își corecteze conduita (Hotărârea din 29 martie 2000 pronunțată în Cauza Rotaru împotriva României, Hotărârea din 23 septembrie 1998 pronunțată în Cauza Petra împotriva României), iar cetățeanul trebuie să dispună de informații suficiente asupra normelor juridice aplicabile într-un caz dat și să fie capabil să prevadă, într-o măsură rezonabilă, consecințele care pot apărea dintr-un act determinat. Pe scurt, legea trebuie să fie, în același timp, accesibilă și previzibilă. (Hotărârea din 26 aprilie 1979 pronunțată în Cauza Sunday Times împotriva Regatului Unit).

În continuare, Curtea constată că, potrivit art. 8 alin. (4) teza întâi din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, "textul legislativ trebuie să fie formulat clar, fluent și inteligibil, fără dificultăți sintactice și pasaje obscure sau echivoce", iar potrivit art. 36 alin. (1) din aceeași lege, "actele normative trebuie redactate într-un limbaj și stil juridic specific normativ, concis, sobru, clar și precis, care să excludă orice echivoc, cu respectarea strictă a regulilor gramaticale și de ortografie".

Deși normele de tehnică legislativă nu au valoare constituțională, Curtea constată că prin reglementarea acestora legiuitorul a impus o serie de criterii obligatorii pentru adoptarea oricărui act normativ, a căror respectare este necesară pentru a asigura sistematizarea, unificarea și coordonarea legislației, precum și conținutul și forma juridică adecvate pentru fiecare act normativ. Astfel, respectarea acestor norme concură la asigurarea unei legislații care respectă principiul securității raporturilor juridice, având claritatea și previzibilitatea necesară".

4. Referitor la Anexa privind datele de identificare ale bunului imobil, menționăm că aceasta trebuia întocmită potrivit prevederilor Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 1718/2011 pentru aprobarea Precizărilor privind întocmirea și actualizarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, astfel încât să cuprindă și următoarele: adresa, vecinătăți, valoarea de inventar.

Totodată, în urma verificărilor efectuate în cuprinsul cărților funciare menționate în anexa la proiectul de act normativ, reiese faptul că parte din imobilele vizate se află în proprietatea unor persoane fizice ori persoane juridice. Astfel:

- imobilele înscrise în CF nr. 401076 și nr. 431558 au ca proprietar tabular municipiul Timișoara – domeniul public;

- imobilul înscris în CF nr. 402572 are ca proprietari pe Velescu Petre și Iuliana;
- mobilul înscris în CF nr. 402573 are ca proprietar S.C. SALTIM HERMES S.A;
- cartea funciară nr. 499040 nu a fost identificată în sistemul integrat de cadastru și carte funciară.

Potrivit bazei de date din aplicația informatică PATRIM - Patrimoniul public al statului, numărul MF 149994 din anexă este înscris eronat. În administrarea Universității de Științe Agricole și Medicină Veterinară a Banatului „*Regele Mihai I al României*” din Timișoara se regăsește un imobil cu nr. MF 149997, cod de clasificare 8.05.03, având o suprafață de 1633,77 hectare, cu denumirea Stațiunea Didactică Experimentală Timiș.

Menționăm că documentația trebuia să cuprindă cărțile funciare care au fost precizate în Anexa referitoare la datele de identificare ale bunului imobil, precum și solicitarea Universității de Științe Agricole și Medicină Veterinară a Banatului „*Regele Mihai I al României*” din Timișoara de a prelua terenul care face obiectul inițiativei legislative.

5. Semnalăm că trebuie revizuită suprafața totală înscrisă în coloana *Caracteristici tehnice ale imobilelor* din Anexă, deoarece această suprafață trebuie să reprezinte suma suprafețelor înscrise în cărțile funciare menționate în coloana 1 Locul unde este situat imobilul – terenul.

Totodată, era necesar să se precizeze motivul pentru care se solicită transmiterea în domeniul privat al statului și în proprietatea Universității de Științe Agricole și Medicină Veterinară a Banatului „*Regele Mihai I al României*” din Timișoara a suprafeței de teren de 1341,296 hectare, având în vedere că, potrivit *Hotărârea Guvernului nr. 2066/2004 privind trecerea unor suprafețe de teren agricol aflate în domeniul public al statului și administrarea Agenției Domeniilor Statului în administrarea unor instituții de învățământ superior de stat*, în administrarea Universității de Științe Agricole și Medicină Veterinară a Banatului a fost transferată suprafața de teren de 1633,77 hectare.

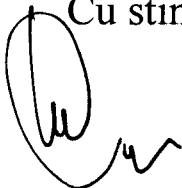
Învederăm faptul că potrivit proiectului de act normativ, imobilele supuse atenției se transmit din domeniul public al statului în domeniul privat al statului și în proprietatea Universității de Științe Agricole și Medicină Veterinară a Banatului „*Regele Mihai I al României*”, din Timișoara, ori potrivit legislației în vigoare, asupra aceluiași imobil nu pot coexista două drepturi de proprietate privată exclusivă, respectiv al statului și al universității.

6. Sub aspectul normelor de tehnică legislativă, învedereăm că potrivit dispozițiilor art. 6 din *Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, inițiativa legislativă ar fi trebuit să instituie reguli necesare, suficiente și posibile care să ducă la o cât mai mare stabilitate și eficiență legislativă. Soluțiile pe care le cuprinde ar fi trebuit să fie temeinic fundamentate, luându-se în considerare interesul social, politica legislativă a statului român și cerințele corelării cu ansamblul reglementărilor interne, precum și ale armonizării legislației naționale cu legislația comunitară.

Din analiza instrumentului de motivare se observă lipsa elementelor concrete care să motiveze în mod obiectiv justificarea soluției legislative preconizate. Inițiatorii nu au prezentat în *Expunerea de motive* a propunerii legislative nici un argument de natură să releve deficiența sau insuficiența actualului cadru normativ incident cu privire la materia de referință.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate la pct. II, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Cu stimă,

Dacian Julien CIOLOȘ

Domnului senator Călin-Constantin-Anton Popescu-Tăriceanu
Președintele Senatului